

Obsah

Ahoj Slunko – Jaromír Nohavica.....	1
Alison Gros – Asonance.....	2
Darmo ma vy mamko – Matematici.....	3
Chválím tě země má.....	4
Lou z Lille – Klíč.....	5
Lulu z Honolulu.....	6
Omnia vincit Amor – Klíč.....	7
Osmá barva duhy – Jaromír Nohavica.....	8
Prší – Karel Plíhal.....	9
Řekni kde ty kytky jsou.....	10
Strč prst skrz krk – Bobři.....	11
Šnečí blues – Jaromír Nohavica.....	12
Variace na renesanční téma.....	13
Veličenstvo Kat – Karel Kryl.....	14

Ahoj, slunko

Jaromír Nohavica

- Fmaj⁷ C Hdim Ami⁷
1. Ahoj, slunko, tobě to teda dneska sekne,
Dmi⁷ G⁷ C C/H Ami
včera mi bylo smutno, ale dneska už je zase mírně pěkně,
Dmi⁷ G⁷ C C/H Ami
jó, někdy se zdá, že něco nejde, ale ono to pak jde,
Dmi⁷ G⁷ F G C
doba, ta není zlá, to jenom některé vteřiny jsou zlé.
2. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že jsi ještě,
osuš mi moje vlasy, jsou promáčené předvčerejším deštěm,
no, prostě jsem zmok', naštěstí voda teče vždycky shora dolů,
třicátý druhý rok to takhle přes překážky táhnem spolu.
3. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že tě vidím,
doma mi bylo smutno, a tak jsem vyšel zase mezi lidi,
srdce potřebuje svý, a kdo bere, měl by taky něco dát,
člověk, ten není zlý, jen prostě některé lidi nemám rád.
4. Ahoj, ahoj, slunko, ty máš dneska hezké tváře
a kdyby mělo snad být smutno, tak na to já mám svoje opraváře,
a tak dál mi sviť, a až zalezeš za mraky jako tečka,
vylezeš zase, vid', a tu chvílku, než to bude, tu já přečkám.

C Fmaj⁷ C Fmaj⁷ C
*: Ahoj, ahoj, slunko, ahoj, ahoj, slunko,
Fmaj⁷ C G C
ahoj, ahoj, slunko, ahoj,

Veličenstvo Kat

Karel Kryl

- Dmi C Dmi
1. V ponurém osvětlení gotického sálu
F Gmi A
kupčící vyděšení hledí do misálů
Dmi B^b C F C (Gmi)
a houfec mordýřů si žádá požeňání,
Gmi Dmi A⁷ Dmi (C Gmi C)
||: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :||
2. Kněz-Ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
||: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :||
- R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
F C B^b C
z ostnatýho drátu páchne to shnilotinou,
Gmi Dmi
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
Gmi A
lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacírů se raduje a jásá,
||: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :||
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
||: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :||
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
||: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :||
6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
||: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :||

Variace na renesanční téma

text: Václav Hrabě, hudba: Vladimír Mišík

1. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G⁷ Am Am/G D F E⁷ Am

2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co přijde zrána.
Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

C G⁷ Am Am/G D F E⁷ Am

3. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
||: náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou. :||

Alison Gros

Asonance

1. Když zapadlo slunce a vkradla se noc
a v šedivých mračích se ztrácel den
a když síly zla ve tmě převzaly moc,
tu Alison Gross vyšla z hradu ven.

2. Tíše se vplížila na můj dvůr,
a jak oknem mým na mě pohlédla,
tak jen kývla prstem a já musel jít
a do komnat svých si mě odvedla.

- Ref1: Alison Gross a černý hrad,
ze zlověstných skal jeho hradby ční,
Alison Gross, nejdopornější
ze všech čarodějnic v zemi severní.

3. Složila mou hlavu na svůj klín
a sladkého vínými dala pít.
"Já můžu ti slávu i bohatství dát,
jen kdybys mě chtěl za milenku mít."

- Ref2: "Mlč a zmiz, babo odporná,
slepý jak krtek bych musel být,
to radši bych na špalek hlavu chtěl dát,
než Alison Gross za milenku mít."

Ref1: Alison Gross...

4. Přinesla plášť celý z hedvábí,
zlatem a stříbrem se celý skvěl.
"Kdybys jen chtěl se mým milencem stát,
tak dostal bys vše, co bys jenom chtěl."

5. Pak přinesla nádherný zlatý džbán
bílymi perlami zářící.
"Kdybys jen chtěl se mým milencem stát,
i darů bys měl plnou truhlici."

Ref2: Stůj a mlč...
...než milencem tvým na chvíli se stát.

Ref1: Alison Gross...

6. Tu k ohydným rtům zvedla černý roh
a natřikrát na ten roh troubila
a s každým tím tónem mi ubylo sil,
až všechnu mou sílu mi sebrala.

7. Pak Alison Gross vzala čarounou hůl
a nad mojí hlavou s ní kroužila
a podivná slova si zamumlala
a v slizkého hada mě zaklela.

Ref1: Alison Gross...

8. Tak uplynul rok a uplynul den
a předvečer svátku všech svatých byl
a tehdy na místě, kde žil jsem jak had,
se zjevila královna lesních víl.

9. Dotkla se mě třikrát rukou svou
a její hlas kletbu rozrazil,
a tak mi zas vrátila podobu mou,
že už jsem se dál v prachu neplazil.

Ref1: Alison Gross...

Darmo ma vy, mamko

Matematici

1. Ami Dmi
Darmo ma vy, mamko darmo ma vy, mamko,
 G C E
do školy dávate,
 Dmi Ami
Zo mňa matik nebude, zo mňa matik nebude,
 E Ami A^7
darmo nakladáte.
 Dmi Ami
Zo mňa matik nebude, zo mňa matik nebude,
 E Ami
darmo nakladáte.
2. ||: Zo mňa matik nebude :|| a matické knižky
||: ||: venujem kláštoru :|| nech sa učia mníšky. :||
3. ||: Trafilo by sa mi :|| integrály rátať,
||: ||: a mne by sa chcelo :|| po nociach sa flákať. :||
4. ||: Mučte ma matikou :|| a j tak ju nechápem,
||: ||: na všetkých prednáškach :|| spokojne si chrápem. :||
5. ||: HU-manitné vedy :|| to je naša láska,
||: ||: krutý bič jazykov :|| nad hlavou nám práska. :||

Šnečí blues

Jaromír Nohavica

1. G C^7 G $\text{D}/\text{F}^\#$ G C G D^7
Jednou jeden šnek šíleně se lek',
 G G^7 C Cmi
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
 G C^7 D^7 G D^7
že se dal hned na útěk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatačce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
||: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :||

Strč prst skrz krk

Bobři

1. ^G "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^D "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
^G "strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej
^D bude z tebe zpěvák ^G velikej, Pájo.
2. Na cvičišti čtyři svišti piští, těším se na lekci příští.
3. Jak Julie olejuje koleje
smrtelný pot ze mě leje, ba jo.
4. Teď už umím: Kaplan plakal v kapli
hlasivky už se mi naply.
5. Dala, jáma v lomu láme slámu
ja si na tom jazyk zlámu.
6. Od poklopu ku poklopu Kyklop kouli koulí
už mám z toho na jazyku bouli.
7. Skákalo psisko přes příkopisko
hop sem, hop tam, v rytmu disco.
8. Na klavír hrála královna Klára
a při tom se na mě smála.
9. V roli lorda Rolfa Leraus alternoval
už bych to nezopakoval.
10. Šel pštros s pštroscicí a s pštrosáčaty na mě
už mám z toho sucho v tlamě.
11. Šil švec sešlý se šlí sesli snivě
sešil švec šlí sesli křivě.
12. Kmotře Petře, nepřepepřete mi vepře
kmotře Petře, šetřte pepře.
13. Brzy prsty scvrnkly hrst zrn scvrklých
zvládnou to i bez chyb zbrklých.
14. V srpnu já na drsném krbu drbu vrbu
jen ať to zase nezdrbu.
15. Tato teta to je této tety teta
je to bída, tahle věta.
16. Zas ta Vlasta rozprostovlasatila se
zlaté vlasy má až v pase.
17. Ztepilý svišť v stepi sice svisle visel
zasvištěl, svist slyšel sysel.
18. Jdou dvě děti dědit dědictví po dědu
z dubu dudy a sud medu.
19. Seno snese se se sesečené louky
není to nic pro samouky.

Chválím tě země má

text: Zdeněk Svěrák, hudba: Jaroslav Uhlíř

1. ^D Chválím ^G Tě ^D země ^A má. ^D Tvůj ^A žár ^D i ^A mráz.
^D Tvá ^G tráva ^A zelená ^D Dál ^D vábí ^D nás.
 2. Máš závoj z oblaků
Bílý jak sníh
Hvězdo má, bárko zázraků
Na nebesích.
- Ref: ^D Ať ^G před ^D tvou ^D planetou
^G Hvězdný ^A prach ^A zametou
^D Dej ^G vláhu ^G rostlinám
^D Dej ^A ptákům ^A pít
^A Prosím ^D svou ^G přízeň ^G dej ^G i ^G nám
^D Dej ^A mír ^D a ^D klid
3. Dej vláhu rostlinám. (Rec: Chválím tě země má)
Dej ptákům pít (Rec: Tvůj žár i mráz)
Svou přízeň dej i nám (Rec: Tvá tráva zelená)
Dej mír a klid (Rec: Dál vábí nás)
 4. Máš závoj z oblaků
Bílý jak sníh
Má bárko zázraků
Na nebesích

Ref.

Lou z Lille

Klíč

1. Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

R1: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

*: Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

R2: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

2. Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

R1:

X: Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl ...

Řekni, kde ty kytky jsou

český text: Jiřina Fikejzová, hudba: Pete Seeger

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

5. = 1.

Prší

Karel Plíhal

- R: $\overset{C}{\text{Prší}}$ $\overset{C/H}{\text{a}}$ $\overset{Dmi}{\text{hvězdy}}$ $\overset{G}{\text{na}}$ $\overset{C}{\text{plakátech}}$ $\overset{C/H}{\text{blednou,}}$
 $\overset{Dmi}{\text{zpívám}}$ $\overset{E}{\text{si}}$ $\overset{A}{\text{spolu}}$ $\overset{Ami/G}{\text{s}}$ $\overset{Ami/G}{\text{reprobednou,}}$
 $\overset{F}{\text{jak}}$ $\overset{G}{\text{ta}}$ $\overset{G}{\text{láska}}$ $\overset{G}{\text{deštěm}}$ $\overset{G}{\text{voní,}}$
 $\overset{C}{\text{stejně}}$ $\overset{G}{\text{voněla}}$ $\overset{G}{\text{i}}$ $\overset{G}{\text{loni,}}$ $\overset{G}{\text{zkrátka}}$
1. $\overset{C}{\text{Prší}}$ $\overset{C/H}{\text{a}}$ $\overset{Dmi}{\text{soused}}$ $\overset{G}{\text{chodí}}$ $\overset{C}{\text{sadem}}$ $\overset{C/H}{\text{s}}$ $\overset{C/H}{\text{konví,}}$
 $\overset{Dmi}{\text{každěj}}$ $\overset{E}{\text{se}}$ $\overset{Ami}{\text{diví,}}$ $\overset{Ami/G}{\text{jenom}}$ $\overset{Ami/G}{\text{on}}$ $\overset{Ami/G}{\text{ví,}}$
 $\overset{F}{\text{proč}}$ $\overset{E}{\text{místo}}$ $\overset{A}{\text{toho}}$ $\overset{D}{\text{kropení}}$ $\overset{D}{\text{si}}$ $\overset{D}{\text{nezaleze}}$ $\overset{D}{\text{k}}$ $\overset{D}{\text{topení}}$
 $\overset{G}{\text{a}}$ $\overset{C}{\text{nepřečte}}$ $\overset{C}{\text{si}}$ $\overset{F}{\text{McBaina,}}$ $\overset{F}{\text{proč}}$ $\overset{E}{\text{vozí}}$ $\overset{E}{\text{mouku}}$ $\overset{E}{\text{do}}$ $\overset{E}{\text{mlejna.}}$
- R:
2. Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.
Prší ...

Lulu z Honolulu

text: M. Procházka, hudba: Ivan Mládek

1. $\overset{C}{\text{Vůně}}$ $\overset{C}{\text{moří,}}$ $\overset{Dmi}{\text{vůně}}$ $\overset{Dmi}{\text{květů,}}$ $\overset{Dmi}{\text{slunce}}$ $\overset{Dmi}{\text{zapadá,}}$
 $\overset{G7}{\text{dívký}}$ $\overset{C}{\text{tančí,}}$ $\overset{C}{\text{tváře}}$ $\overset{C}{\text{hoří}}$ $\overset{C}{\text{a}}$ $\overset{C}{\text{mě}}$ $\overset{C}{\text{napadá:}}$
 $\overset{F}{\text{Copak}}$ $\overset{Fmi}{\text{asi}}$ $\overset{C}{\text{dělá}}$ $\overset{Ami}{\text{moje}}$ $\overset{Dmi}{\text{sladká}}$ $\overset{Dmi}{\text{Lulu,}}$
 $\overset{Dmi}{\text{.....}}$ $\overset{G7}{\text{z}}$ $\overset{C}{\text{Honolulu}}$
2. Vítr fíčí, bouře duní, lavina padá,
ovce bečí, bača brečí a mě napadá
Copak asi dělá...
3. Velká láska, velké štěstí, nevěsta mladá,
příbuzní mi blahopřejí a mě napadá:
Copak asi dělá...
4. Důležitý tvrdý zápas my a Kanada,
lidé křičí, strašný nervák a mě napadá:
Copak asi dělá...
5. Píseň končí, žádná Lulu není přiznávám,
fantazie z hlavy rázně vyženu si sám.
Copak si dělá...

Omnia vincit Amor

Klíč

F C Dmi Ami B^b C Dmi F C Dmi Ami B^b C Dmi

1. Dmi C Dmi
Šel pocestný kol hospodských zdí,

F C F
přisedl k nám a lokálem zní

Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání:

Dmi C Dmi
Omnia vincit Amor.

2. "Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor."

R: F C Dmi
Zlaťák pálí, nesleví nic,

F C F
šťěstí v lásce znamená víc,

Gmi F C A⁷
všechny pány ať vezme das!

Dmi C Dmi
Omnia vincit Amor.

3. "Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor."

R:

5. "Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý:"Pochopíš sám
Omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska."

R:

6. "Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
Omnia vincit Amor, Omnia vincit Amor ..."

Osmá barva duhy

Jaromír Nohavica

Emi Ami Emi Ami
1. Chladná jsou dubnová rána,

Emi Ami G H⁷
ze slunce je vidět jenom kousek,

Emi Ami Emi Ami
ve flašce od Cinzana

Emi D Emi
úhoří, úhoří třou se.

R: Ami Emi C Ami H⁷
Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,

Ami Emi H⁷ Emi
zůstali jsme sami – já a já.

Emi
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,

Ami H⁷ Emi
černá je barva, kterou mám teď nejraděj,

Emi
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida

Ami H⁷ Emi
a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

2. Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

R:

3. Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami – já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.